



123

DUBEN - KVĚTEN 2020

Městská část Praha 1
významně podporuje
činnost obcí baráčníků



„Můj drahý Český národ neskoná, on všechny hrůzy slavně překoná“

(Bedřich Smetana árie z „Libuše“)

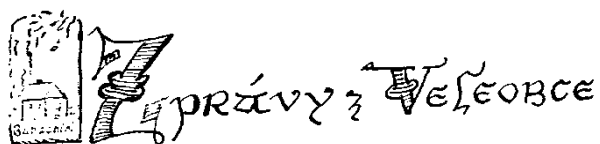
Na tomto místě jste zvyklí číst o významných osobnostech, výročích, historických událostech, či národních zvycích a obyčejích. Dnes tomu ale bude jinak.

Vše zastínila hrozba pandemické nákazy koronavirem a všude se řeší, jak s ní co nejúčinněji bojovat. Věřím, že všechna dosud vyhlášená opatření mají smysl, a je nezbytné, abychom je všichni dodržovali. Zodpovědnost každého z nás určitě přispěje k tomu, že se vše nakonec zvládne. Čeští baráčníci vždy v těžkých dobách stáli při sobě a byli tak příkladem i ostatním. Sehraje tuto roli i nyní, ať příští týdny a měsíce přečkáme ve zdraví a v plné síle, abychom mohli znovu navázat na naši činnost, tam, kde ji současná opatření přerušila. Je nezbytné zachovat si pozitivní myšlení a radovat se z každé maličkosti. I když je v současné době nejlepší zůstat doma, neznamená to, že musíme přerušit všechny kontakty se svými blízkými a přáteli, protože komunikace a sdílení je tou nejlepší cestou, jak současnou situaci přežít. K tomu nám velmi dobře poslouží všechny tak vynášené i zatracované moderní technologie, jako je mobil, internet a sociální síť. Spojit se s našimi blízkými můžeme teď kdykoliv, ať jsou kdekoli. Určitě si všichni dobře pamatujeme na dobu, kdy na vesnici byla jedna, možná dvě veřejné telefonní stanice a ve městě stále nefungující telefonní budky. Naštěstí dnes je tomu jinak, a buď proto pokroku sláva.

Chtěl bych se ale věnovat i některým dalším jevům, které současné krizové období provázejí, a jindy se s nimi tolik nesetkáváme. Jedním z nich je určitě vysoká míra sounáležitosti, solidarity a ochota pomoci druhým, zejména starším spoluobčanům (nákupy potravin, léků, venčení domácích zvířat apod.). A opět se projevila i vysoká míra kreativity Čechů. Jistě si dobře pamatujete na dobu, kdy nebyla spousta věcí k sehnání, a tak jsme si je vyráběli doma sami. Reakce Čechů na nedostatek roušek byla naprosto blesková, okamžitě se na internetu objevila spousta návodů na jejich výrobu. Paradoxně se vytvořily dlouhé fronty před odchody s látkami a galanterií (v současné době asi česká rarita) aby si ochotní lidé mohli opatřit vše potřebné. Ve všech domácnostech i v některých organizacích se rozeznaly šicí stroje od těch nejstarších až po ty nejmodernější, a šije celé Česko.

Dodržujte prosím všechna nařízená opatření, je to ve vašem vlastním zájmu. Přeji vám hodně zdraví a pozitivního myšlení.

Pavel Horák, redaktor Českého baráčníka
(24.3.2020)



Milé tetičky, vážení sousedé, členové našich baráčnických obcí!

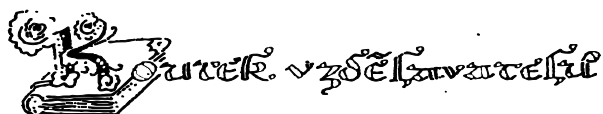
Přišla doba, kterou nikdo z nás ještě nezažil, kdy pandemická nákaza koronavirem se rychle šíří, nabývá dosud nebyvalých rozměrů a je naší povinností se před ní chránit. Samozřejmě je v souladu s nařízením vlády utlumena až do odvolání jakákoli spolková činnost. Pro nás to znamená zrušení zasedání obecních, župních i zasedání Veleobce a jejich přesunutí na pozdější dobu, a rovněž zákaz všech akcí kulturních, zábavních i společenských.

Jde nám především o vaše zdraví, neboť vyšším věkovým průměrem spadáme do velmi ohrožené skupiny obyvatel. Víme, že i v této složité situaci pomáháte - šitím potřebných roušek, jejich rozvážením, nákupy potravin pro potřebné a udržováním vzájemných kontaktů. Vážíme si toho, podobně jako obětavé práce těch, kteří denně pracují pro zajištění našich základních potřeb. Skleslost a panika nám nepomohou, posílí nás víra v lepší dny, a jak je naší tradicí, i sousedská pomoc druhým.

Přesto vás všechny prosíme o maximální opatrnost a přesné dodržování hygienických pokynů. Jen tak se spolu s vámi můžeme těšit na další společná setkávání, až tuto nelehkou dobu i s vaším přispěním překonáme.

Z tohoto důvodu jsme přistoupili i k následujícímu opatření, a to že jsme spojili dubnové a květnové číslo Českého baráčníka do jednoho vydání.

Přejeme vám i vašim blízkým pevné zdraví a naději na lepší časy!



Za představenstvo
Veleobce Jaroslav Proček, rychtář
Jiří Kučera, rychtář OKT

D u b e n

24. dubna – svatý Jiří – patří k nejznámějším křesťanským svátkům. Přesto byl v roce 1970 zařazen do seznamu svatých, jejichž existence je sporná. Hlavním důvodem je nedostatek historických důkazů o jeho životě, hlavně legenda, která vypadá opravdu spíš jako pohádka. Jeho popularitě to však nijak neubralo.

Statečný rytíř – Jiří žil ve 3. století v Kapadocii v malé Asii a pocházel z urozené křesťanské rodiny. Vstoupil do římského vojska a časem dosáhl hodnosti důstojníka. Když začal císař Dioklecian pronásledovat křesťany, Jiří se ke své víře čestně přiznal a byl za to uvězněn, mučen a pravděpodobně v roce 303 také popraven. Stal se mučedníkem, neohroženým bojovníkem za víru. Pohřben je ve vesničce Lyddla poblíž přístavu Jaffa v Palestině, kde vystavěl římský císař Konstantin I. ještě ve 4. století první svatojiřský chrám na světě. V mnoha zemích byly Jiřímu zasvěceny nejprestižnější řády a vyznamenání a pod jeho jménem se stavěly kostely a chrámy. Tato obecná obliba neminula ani Čechy. Stal se patronem rytířů a vojáků, všech statečných mužů ve zbrani, ale také pevností a opevněných měst. Tato tradice se datuje od 11. století.

30. duben – Filipojakubská noc

O tom, že je noc z 30. dubna na 1. května kouzelná, svědčí ohně planoucí na návrších kolem našich měst a vesnic. Pálí se totiž čarodějnice. Od středověku se věřilo, že existují dny, kdy mají zlé síly větší moc než jindy. A jedním z nich byl právě poslední dubnový den a hlavně noc. Tehdy mohly nejvíce škodit čarodějnice, nazývané také bosorky, které v myslích lidí



představovaly d'ábelské zlo zasílané na zem. Lidé si je představovali buď jako nadpřirozené bytosti, které jsou většinou neviditelné a je těžko je odhalit, anebo jako staré ženy.



O h n ě – ohně se kdysi zapalovaly také v jiné dny a byly spojeny s oslavou letního slunovratu. Tento velmi starý zvyk souvisel jak s uctíváním ohně, tak i s vírou v jeho ochrannou moc. Postupem času se pálení ohňů soustředilo hlavně na noc na přelomu dubna a května. Nelze přesně říci, jak starý je obyčej pálení čarodějnic. Bába Rampušačka dnes vládne na mnoha místech, kde se chystá pálení čarodějnic. Ohně se často spojují s průvodem, hudbou, přehlídkou čarodějnických kostýmů. Mnohé programy slibují slety čarodějnic ohnivou „šou“ či volbu Miss čarodějnic. A protože se následující den stavějí máje, bývají někdy akce propojeny.

P r a n o s t i k y

Sníh dubnový hnojí, březnový tráví.

Dubnový sníh pole hnojí a déšť jim požehnání přináší.

Když duben laškuje, bývá mnoho sena a obilí.

Mokrá duben – hojnost ovoce.

Na mokrá duben – suchý červen.

Teplé deště v dubnu, teplé dny v říjnu.

Je-li duben pěkný, bude květen ještě lepší.

Jasný měsíc v dubnu škodí květu stromů.

Když se ozve v dubnu hrom, chyt' si kámen nebo strom.



Lidová moudra o předpovědi počasí



- červánky večer, pastýřovo potěšení
- červánky ráno, pro pastýře varování
- jedenáctá hodina rozhoduje, čím dále dohlédneme, tím blíž je déšť
- když květy smetánky se jen napolovic na noc svinují, hezké počasí následuje
- když cvrčkové a kobylinky pilně cvrlikají, pěkné počasí předznamenávají
- otevírají-li spadane šišky svoje šupiny, bude hezky
- silná rosa z rána, pěkné časy vyznamenává
- když žáby dlouho do noci koncertují, hezký den ohlašují
- stoupá-li dým sloupovitě vzhůru, bude hezky
- objevuje-li se večer mnoho netopýrů, bude hezky
- když se pasou beránky, následuje pěkné počasí
- když vlaštovky a jiříčky létají hodně vysoko, bude pěkně
- je-li slunce v kole a svítí-li jakoby zubatě, bude pršet
- má-li měsíc oba rohy vzhůru, ochladí se
- úplněk přináší jasné počasí
- stahují-li se ryby do hlubokých vod, je před deštěm
- když večer kohout kokrhá, ráno bude pršet

Svátek matek

Svátek matek se slaví v různé dny téměř na celém světě. U nás připadá vždy na druhou květnovou neděli. Prapůvod tohoto svátku můžeme hledat ve starém Řecku, kde byla uctívána matka všech bohů RHEA. Mnohem později byl pak pod názvem Mateřská neděle zaveden v 16. století v Anglii. Tehdy spousta chudých sloužila daleko od domova. Nemohli tak trávit čas se svými blízkými, ale na tento svátek dostávali volno, aby se mohli s nimi setkat. U nás byl Den matek zaveden díky prezidentově dceři Alici Masarykové v roce 1923. Po druhé světové válce začal upadat, upřednostňován byl MDŽ. Situace se zase obrátila až po sametové revoluci.

Maminky v umění – symbolika matky se prolíná staletími i v umění. V sochařství, malířství asi nejčastěji jako matka s dítětem, tedy madona s malým Ježíšem. Knižní a divadelní umění reprezentuje například Čapkovy drama Matka. Maminka se často vyskytuje i v písních – od náboženských až po lidové.



Jiřina Novotná, vzdělavatelka VI. župy

Velikonoce

Velikonoce jsou nejvýznamnějším církevním svátkem, připomínajícím ukřižování, a vrcholí oslavou zmrtvýchvstání umučeného Ježíše Krista. Zároveň spadají do doby, kdy naši pradávni předkové slavili příchod nového jara. Některé zvyky tak pocházejí ještě z dob předkřesťanských. O jarním novoročí si lidé navzájem posílali drobné dárky a ještě na počátku dvacátého století bylo pokládáno za počátek hospodářského roku.



Konaly se první zemědělské práce a dobytek byl vyháněn na pastvu.

Jarní sluníčko probouzí naše smysly a naše tělo potřebuje po dlouhé zimě pořádný restart. Sílu načerpáme procházkou lesem, sbíráním bylinek, klidu a pohody v lukách, kocháme se zpěvem ptáků, pozorujeme různé

živočichy probouzející se ze zimního spánku. První květy jsou něco jako praporečníci právě přicházejícího jara. Jejich standarty hrají zářivými barvami a těší naše smysly. Bělostné sasanky, obláčky modrých ladoněk, žlutých pampelišek atd., toť pastva pro včelky medonosky.

Doba velikonoční se pojí s lidovými tradicemi a obyčejí, souvisejícími s oslavami vítání jara. Název jarních svátků je odvozen od Velké noci, kdy Ježíš vstal z mrtvých. V lidové tradici pak oslavují probouzení přírody, plodnost, naději a lásku. Symboly jsou následující:

V a j í č k a – představují nový život. Zvyk darovat je o svátcích se drží od 14. století. Vejce musela být vždy plná a barevná. První velikonoční kraslice u nás byla nalezena ve Velkých Hostěrádkách na jižní Moravě ve vykopávkách z 11. století. Bylo to vyškrabované vejce v černém podkladu. Kraslice zdobí všichni Slované, české a moravské malířečky je tvoří asi nejvíc.

P o m l á z k a – tatar se plete z vrbových proutků, zakončuje ji pletená rukojeť a na špici zdobí barevné stužky, které si muži vyslouží o velikonočním pondělí na koledě. Koledníci dostávali vajíčka, dospělí štamprlíčku.

Z a j í č e k – symbolika zřejmě pochází z tradice oslav svátku pohanské bohyně plodnosti Easter. Z jejího jména je odvozen anglický název velikonoce – Easter. Podle legendy tato bohyně proměnila ptáčka, který zmrzl ve vánici, v zajíce. Ten pak z vděčnosti každé ráno kladl vejce jako pták.

B e r á n e k – v křesťanství představuje Ježíše Krista, obrazně obětovaného za spásu světa.

M a z a n e c – měl celou řadu krajových názvů – baba, plecovník, šoldr, či svěceník. Tvar i zlatá barva odkazují ke slunci. Zadělává se v neděli, peče se ze stejného těsta jako vánočka a nahoře se na něm značí kříž.

J i d á š e – sladké pečivo ze stočeného pruhu těsta do tvaru, který symbolizuje provaz, na němž se oběsil Jidáš.

P u č á l k a – v předvelikonočním období se nechávala ve vodě naklíčit semena hrachu. Po třech dnech byla tzv. pučálka narašená a pak se zprudka opékala na rozehřátém tuku. Jídala se hlavně solená a pepřená, ale také nasladko s rozinkami. To když byl v postní době očekáván ženich na námluvy.

Dochovat dávné dědictví se snaží muzea lidové architektury v přírodě a folklorní akce, které se v nich odehrávají, nám připomínají kořeny, z nichž jsme vzešli a ke kterým se dnes tak rádi vracíme. Buďme pyšní na vše, co nám zanechali naši předkové, pokračujme v jejich šlépějích.

Jiřina Novotná, vzdělavatelka VI. župy

Povídání bylo čerpáno z dostupných materiálů a vzpomínek, které mi zůstaly po mých prarodičích a rodičích.

Čarodějnické rejdnění

Poslední dubnový večer patří tradičně pálení čarodějnic. Původem pohanský svátek, který přešel na lidový zvyk. Stal se oblíbenou událostí mnoha českých vesnic, místy spojenou i se stavěním máje. Dříve lidé věřili, že o Filipojakubské noci mají zlí duchové větší moc, než kdy jindy. Zároveň také věřili, že se na kopcích slétají čarodějnice na sabaty, a tak se proti nim chránili zapalováním velkých ohňů, u kterých se shromažďovali. Mládenci do vzduchu házeli smolná košťata z proutků, která měla posvítit na čarodějnice létající v povětří. Někde lidé házeli košťata proto, aby čarodějnice shodili do ohně. Popel z těchto ohňů měl mít magickou moc pro úrodu. Dobytek, jenž prošel popelem, měl být zdravý a plodný.

Postupem času se z těchto ohňů stávalo pálení čarodějnic, při nichž se pálily jejich vycpané figuríny. Vesnice mají pálení čarodějnic spojené se stavěním máje. Tuto zodpovědnou práci vždy připraví muži, mladá chasa.

Čí jsou máje? Tradiční jarní lidovou veselici stavění máje udržují převážně na venkově a zde se těší velké oblibě u každé nastupující generace dospívajících dívek a chlapců. Energie jara – máje symbolizují čas lásky a namlouvání. Historicky máje byly jednou z několika mála možností organizovaného seznamování dospívajících na vsi. Májka se staví den předem na obecní návsi a přes noc se hlídá. Zároveň se vztyčují menší májky u domů, kde bydlí svobodná děvčata. Nastává veselice, tančí se beseda, hoduje se, baví se snad všichni, kteří mají radost z občůzky, z hojnosti návštěv a setkávání.



Jiřina Novotná, vzdělavatelka VI. župy

Napsali o nás . . .

V píseckém kulturním domě tančili baráčníci

Kulturní dům patřil v sobotu večer 22. února baráčníkům. Konal se tady už 75. baráčnický ples, na který mnozí přišli v krojích. K tanci a



poslechu hrály kapely B-kvintett a Strings. Ples pořádala Sdružená obec baráčníků Vitoraz v Písku.

(Písecký deník 23. 2. 2020 Autor: Lucie Kotrbová, Foto: Miroslava Žížková)

Tři dny vězení za velebení cara

Pro »zločiny urážky Veličenstva, jakož i členů celého panovnického rodu« usedl v roce 1891 na lavici obžalovaných u krajského soudu v Kutné Hoře student práv Jaroslav S. (27). Trestné skutky spáchal 2. února zmíněného roku v Německém Brodě.

Opilý student provolával slávu
ruskému carovi Alexandru III.
(Ilustr. Foto)



Baráčníci ve městě, které dnes nese název Havlíčkův Brod, pořádali v sále nádražní hospody svůj ples. Hodinu před půlnocí vstal Jaroslav S. ke všeobecnému překvapení od svého stolu, kde dosud seděl, a hlasitě zvolal: „Ať žije náš nejmilostivější cár, Alexandr Třetí!“ Pak zazpíval tehdejší ruskou hymnu Bože, carja chraň. A nejen to, ve zpěvu ruských písní a v provolávání slávy carovi pokračoval, takže pár účastníků plesu raději uteklo ze sálu. Dvě hodiny po půlnoci už zatčený student seděl v policejní cele. Udali ho místní cukráři, konkurenti Jaroslavova bratra, také cukráře. U soudu S. své chování, z něhož byl obžalován, nepopřel: „Na nádraží přišel jsem rozveselen a po deseti pivech vypil jsem několik lahví šampaňského. A tak jsem možná i tu hymnu zanotoval.“ Hostinský Palivec ze slavného díla Jaroslava Haška Osudy dobrého vojáka Švejka dostal u soudu za urážku majestátu deset let žaláře. Budoucí právník Jaroslav S. z Německého Brodu – věřte, nevěřte – pouhé tři dny basy.
(web aha online)

Baráčnické buchtičky plné karamelizovaných jablek od Jaroslavy Zvěřinové jsou měkké a sladké jako láska

Tyto jablečné buchtičky peče Jaroslava Zvěřinová z Kosmonos už od svých 13 let. Dává si s nimi pokaždé tu práci, aby těsto dobře propracovala a nechala nakynout. Pak teprve můžou vzniknout tak měkoučké buchtičky, které pokaždé zmizí hned. Zkuste si je upéct a potvrdíte nám to.

Baráčnické buchtičky od Jaroslavy Zvěřinové z Kosmonos

Ingredience:

1 kg hladké mouky + 2 lžíce
500 ml mléka
2 kostky droždí (84 g)
3 vejce
200 g cukru + 2 lžíce
½ hrnku slunečnicového oleje (i méně)
1 špetka soli
citronová kůra z 2 citronů
šťáva z 1 citronu
2 vanilkové cukry

Na jablečnou náplň:

10 jablek
80 g cukru
citronová kůra z 1 citronu
šťáva z 1 citronu
2 vanilkové cukry
1 lžička mleté skořice



Postup

V míse rovnou připravíme kvásek z 2 lžic cukru, 2 lžic hladké mouky a 2 kostek droždí. Přilijeme 500 ml vlažného mléka, promícháme a necháme 30 minut kynout.

Poté do mísy ke kvásku přidáme mouku, vejce, cukr, 2 vanilkové cukry, nastrohanou kůru z 2 citronů, přilijeme šťávu z 1 citronu, půl hrnku oleje a nakonec přidáme špetku soli. Vše promícháme. Těsto podebíráme a hněteme vařečkou do té doby, než zvoskovatí a přestane se lepit ke stěnám mísy. Těsto pak necháme 1,5 – 2 hodiny kynout pod utěrkou v teple.



Mezitím si připravíme jablečnou náplň. Jablka oloupeme, zbavíme jádřinců a nakrájíme je na plátky a poté na kostičky. Jablka vložíme do hrnce a necháme je 10 minut podusit s krystalovým i vanilkovým cukrem. Směs lehce zkaramelizuje a necháme i vyvařit tekutinu. Na závěr přidáme mletou skořici, citronovou kůru a šťávu z citronu. Směs na plnění buchť pak necháme vychladit.

Z vykynutého těsta v míse odkrajujeme malé kousky, které v dlani zlehka zakulatíme, aby těsto nesplasklo. Pak necháme bocháňky budoucích buchtiček ještě v klidu 30 minut nakynout.

Poté každý bochánek v ruce roztáhneme na placičku silnou asi půl centimetru, položíme na vál, doprostřed vložíme náplň a buchtu uzavřeme do uzlíčku.

Dáváme na pekáč, do kterého jsme předtím nalili asi 2 mm vrstvu rostlinného oleje. Každou buchtu v něm smočíme a spodní stranou položíme na dno, jednu vedle druhé. Mezi buchtami necháváme trochu místa pro naběhnutí v troubě.

Před pečením necháme ještě buchty v pekáči aspoň 10 minut kynout. Po té vložíme do trouby vyhřáté na 170 °C, teplotu snížíme na 150 °C a pečeme 30 – 35 minut dozlatova.

Upekli jsme společně buchtičky, které Jarušku naučila její babička Tereška, které už jako malá koukala pod ruce. Po dvou letech je už pekla sama. Peče je tedy od svých 13 let. Jsou nadýchané a sladoučké.

Přivítala nás s náručí otevřenou. K obědu jsme dostali výborný bramborový salát s vepřovými řízků. Vyslechli jsme si básničky, které složila na naši počest, a zavzpomínali na některé umělce nad sbírkou porcelánu a grafik.

Patrik Rozehnal a Jaroslava Zvěřinová, |foto: Jana Volková

<https://budejovice.rozhlas.cz/>

Masopust 2020

8. února prošel Středokluky masopustní průvod pořádaný obcí a TJ Sokol Středokluky. Průvod začal před sokolovnou a pokračoval Školskou ulicí, kolem kostela, přes Ovčín, Parcely,



Průvod vedl kecal (s deštníkem), hlídali ho dráb a ponocný. Všichni tři



baráčníkům a Kecalovi, který se napoprvé své role zhostil velice dobře.

kolem obecního úřadu a dále Větrnou na Sedmerky a dolů kolem bytovek na koupaliště. Na trase na něj čekaly tradičně občerstvovací stanice, kde na účastníky čekalo něco dobrého k jídlu (koblížky, pagáče, zabijačka) a také k pití.



v prvorepublikových krojích zapůjčených od baráčníků. Kecal si vždy s hospodyní a hospodářem připili, následoval tanec, který jistě přinesl domácím mnoho štěstí.

Velkým objevem byl Pavel Mucha, který celou dobu hrál na akordeon a zajišťoval dobrou náladu celému průvodu.

Děkujeme všem účastníkům, ať už v maskách nebo bez, úžasným hostitelům,

(web stredokluky 10.2.2020)

Na masopustním veselí v Chocni



dobrovolných hasičů na šťopičku, či návštěva seniorů v jejich Domově, hudba a tanec pro radost - a hlavně: všude výborná nálada všech... Masopustní tradici v Chocni udržuje místní organizace Sdružené obce baráčnické - a v jejich sídle Na rychtě jsme pochod zakončili...

Ať máte veselý (a sytý) zbytek víkendu.



Masopust (fašank, šibřinky aj.) končí v noci před „Popeleční středou“ (letos 26. února), kdy „ponocný zatroubí na roh a rychtář vyzve k rozchodu...“ A my jsme dnes, zase po roce, vyrazili nejdříve do Chocně – a tam: ...veselé maškary tančící za doprovodu Choceňáčky, zastávka u cukráře na jeho dobroty, u



Senátor Mirek Antl, volební obvod 48 Choceň
(web senátora)

K zamyšlení

Připomeňme si Jana Amose Komenského, „učitele národů“, který nám má co říci i v dnešní uspěchané společnosti, kdy upadá úroveň jazyka, mluvy, mravů (morálky) a lidstvo jako by se řítilo k záhubě. Komenský nebyl karatelský učitel, ale vychovatel s otevřenou náručí. Kladl důraz na význam kázně a pracovitosti. Zahálka pro něj byla hrobem života.

Napsal více než 250 děl, chápal se svého meče – pera a svého štítu – víry, aby pomohl k lepšímu. Ve víře nacházel pevnou jistotu a v pracovitosti důvěru v lidské schopnosti. Obdivu-hodně propojoval vědu a víru.

Z mravního přikázání Komenského – jsou opravdu tyto k zamyšlení:

- Následuj cestu ctnosti, střež se neřesti a zla, první tě povede k blahu, druhé k bolu.
- Nehovoř o všem, cos v životě poznal, nevěř všemu, co jsi slyšel, nedychti po všem, co jsi viděl.
- Necht' umíš cokoli, dělej to, co máš. Zabraň svým rtům mluvit drze a prostořeké řeči.
- Ke všem lidem buď přívětivý, ale střež se jednat úlisně. Běda těm, kdo učí lživě.
- Spravedlivě měř sobě, svému příteli i svým druhům.
- Zmužile se chápej práce a pokračuj v ní poctivě, lenost je poduška hříchu, zahálku pojmi v nenávist.
- Cvič se v trpělivosti mlád.
- Prokazuj dobrotu a milosrdenství, pomáhej vždy a všude.



- Odpouštěj urážky a buď vždy pánem svého hněvu. Ublížils-li však někomu, pospěš napravit křivdu.
 - Poctivě vždy konej dobré, závist a nenávist zavrhní.
 - Štítem ti buď vždy pravda. To bude šlechtit tvůj život.
 - Hleďte, abyste nepozbyli jednoty vzájemné a přátelství. Ztratíte-li jedno, ztratíte všechno.
- Všichni na jednom jevišti velkého světa stojíme a cokoli se tu koná, všech se týče.

Miloslava Hejnová, OB Příbram

Valné volební sezení XXIV. župy

Valné volební sezení se konalo se v neděli 1. 3. 2020 na rychtě Obce baráčníků v Horních Měcholupech, jejíž členové jsou podstatnou částí XXIV. župy společně s baráčníky OB Uhříněves, OB Roztyly a OB Praha I. a V.



Všichni přítomní byli po prezentaci uvítání poctou chlebem a solí a uvedeni k připraveným stolům, na kterých nechybělo sladké pohoštění od našich tetiček. Mezi prvními příchozími jsme uvítali i návštěvu souseda Pročka - rychtáře Veleobce a tetičku Trojanovou - syndičku Veleobce. Rádi jsme přivítali mezi hosty zástupce I. župy a okolních obcí z Říčan, Kolína, L. Toušeně, Malé Strany, Mirošovic i Soběslavi.

Sezení zahájil ve 14 hod. rychtář XXIV. župy soused Pavel Klíma, společně jsme si vyslechli a zazpívali

státní hymnu a poté již předal slovo volební a mandátové komisi, která ohlásila, že jsme usnášeníschopní. Účast byla veliká, sešlo se nás kolem šedesáti, všechna místa byla obsazena.

Po zprávách jednotlivých činovníků předal rychtář XXIV. župy Pavel Klíma rychtářské právo delegátu Veleobce rychtáři Pročkoví k provedení voleb. Bylo odsouhlaseno provedení voleb aklamací a celého konšelstva najednou. Všichni zvolení konšelé vyslovili slib i ochotu pracovat i nadále ve prospěch XXIV. župy. Staronovým rychtářem byl zvolen soused Pavel Klíma.

Následovala zdravice hostů, všichni nám popřáli hodně zdraví i úspěchů při další práci. Po zprávě delegáta Veleobce, seznámení se zápisem a jeho schválením následovalo zhodnocení pantatínkem a závěr zasedání.



V této době se již činily tetičky v kuchyňce, kde bylo připraveno pohoštění ve formě staročeského guláše, toto pohoštění zajistil starosta MČ Prahy 15 pan Milan Wenzl, který je zároveň

pantatínkem XXIV. župy. Rychtář Obce baráčníků Horní Měcholupy soused Míla Rýdl se tak činil s roznášením talířů, že tetičky v kuchyňce měly co dělat s přípravou.



K obveselení všem přítomným vyhrával na klávesy známý Ladislav Bezouška, který se často účastní akcí XXIV. župy. K zábavě po ukončení voleb přispěla i rychtářem OBHM M. Rýdlem vyhlášená taneční soutěž, které se účastnilo celkem 6 párů, vyhráli účastníci tanečního kroužku OBHM.

Všichni se výborně bavili a nikomu se moc nechtělo domů. Prostě volby XXIV. župy konané v Horních Měcholupech se vydařily!!

Zapsala berní XXIV. župy Z. Holečková

Tradiční masopust v Jindřichově Hradci

Myslím si, že není na škodu připomenout si tradice masopustu, který pravidelně pořádá město Jindřichův Hradec. Jeho termín se určuje podle Velikonoc, které se slaví každý rok v jinou dobu, a proto i masopust se podle nich mění. Bývá to v únoru nebo v březnu. Již jsme v J. Hradci zažili průvod v době, kdy bylo hodně sněhu. Ten v posledních letech zpravidla chybí. Dříve se masopust držel po tři dny. Přípravou na masopust býval čtvrtek před masopustní nedělí, nazývaný též „tučný čtvrtek“. V tento den se jedlo a pilo co nejvíce, aby byla síla po celý rok. Hlavní masopustní zábava začínala o masopustní neděli. Ten den se tancovalo na návsi, večer pak v hospodě. To samé se pak opakovalo v pondělí a vyvrcholení bylo v úterý. V dnešní době je to jinak, masopust se koná pouze jeden den. Jeho symbolem jsou koblihy. Ve středověku slovo „koblih“ znamenalo „masopust“.

Masopustní masky byly dřív velmi rozmanité. V dnešní době se objevují masky, které nemají s dávnými tradicemi nic společného. Dřív nesměl chybět medvěd, kominík se žebříkem, žid s pytle, bába s nůží, klibna (kobylna). Další významnou maskou byl Masopust. Některé z těchto masek se dochovaly dodnes. U nás máme v průvodu tradičně drába, rychtáře, ponocného. Letos k nám přijel rychtář z Veselí n/Luž. a místorychtář z Třeboně, oba oblečení v ponocenském. A tak jsme letos měli výjimečně tři ponocné. Dále sem patří bíle a černě oděná nevěsta, dva funebráci nesoucí basu. Dále tu byli šašci, ježibaby, mimina, kočka, vodník, voják, nádražák i pravý myslivec. Také Spejbl s Hurvínkem, krásná Esmeralda, která k nám přijela až ze Soběslavi, Číňani, tradičně veslaři s lodí, které přivedl korzář v podání místostarosty pana Staňka. Další velkou skupinou kromě veslařů byli dobrovolní hasiči, kteří se letos proměnili v loupežníky. Měli s sebou děti a vozík s truhlicí naplněnou uloupenými poklady. Vezli si i vlastní občerstvení. Hned se k nim přidalo i několik přespolních masek.



Průvod byl připraven, tak mohl vyvolávač Vlasta Hanuš přivítat pana starostu, který při akci nikdy nechybí. Dále přivítal všechny místní baráčníky i baráčníky ze Soběslavi, Veselí n/Luž., Kard. Řečice, Lomnice n/Luž. a z Třeboně. V neposlední řadě přivítal členy divadelního spolku Jablonský a všechny masky, pochopitelně i diváky. Lomničtí baráčníci zopakovali rituál, kterým nás loni překvapili. Švandymistrová tetička Kalianková představovala „Masopusta“ a přivedla sebou tři koledníky. Prečetla žádost stvrzenou pečetí a požádala našeho rychtáře o povolení k zařazení do průvodu. Otiskem palce pravé nohy na připravený glejt rychtář povolení stvrdil. Ještě jedna loňská novinka se letos opakovala k naší spokojenosti. Tři četníci z četnické části Klubu vojenské historie 29. pěšího pluku J. J. Švece z Jindřichova Hradce šli vpředu před průvodem a zajišťovali pořádek a bezpečí všech masek. Dohlíželi na pořádek i na náměstí během celého programu. Pan starosta jim za jejich službu poděkoval. Jelikož se nám to líbilo, tak si je objednal náš rychtář i na vynášení smrtky.

Kapela spustila a průvod se vydal od baráčnické rychty Klášterskou ulicí ke Střelnici, kde bylo krátké zastavení. Zde Vlasta Hanuš ještě jednou přivítal všechny přítomné. Kdo chtěl, tak si



s Ukrutankou zazpíval i zatančil. Panskou ulicí jsme se přemístili na náměstí k podiu. Rychtář požádal pana starostu o povolení masopustního reje. Pan starosta s radostí povolil, poděkoval všem účinkujícím za udržování hezké tradice. Líbilo se mu i zabezpečení průvodu přítomnými četníky. Poté si s rychtářem připili na zdraví masopustu a již mohl

nastoupit soused Komínek, aby se rozloučil s Bakhusem Masopustem, kterému již skončily radovánky. Poté byla basa uvedena do klidu.

Pan Čapek, mistr cechu řeznického, porcoval pro potěchu diváků jako každý rok pašíka, rovněž z toho důvodu, aby byla prasečí hlava k dispozici pro vítěze soutěže v pojídání jitrnic a pití piva. Zároveň Ukrutanka začala hrát, pan starosta vyzval k tanci tetičku švandymistrovou, která si ale dlouho tance neužila. Masky pana starostu pěkně prohnaly. Začala soutěž v pojídání jitrnic a pití piva. Letos se přihlásili jen čtyři odvážní. Loňský vítěz, funebrák a dva z party loupežníků. Loňský vítěz neobhájil, prasečí hlavu si odnesl jeden z lupičů. Však jich na ní bude krků dost.

Hudba hrála, zpívalo se, tančilo a na řadu přišlo všemi očekávané občerstvení. Jako vždy jitrnice, jelítka, škvarky, tlačěnka, uzené maso, k tomu chléb a okurky.

Letošní masopust se opět vydařil, počasí nám přálo, lidí se sešlo hodně. Sluší se poděkovat Městskému úřadu za finanční zajištění, stejně tak všem místním i přespolním účinkujícím a maskám, bez kterých by to nešlo.

Komu se mezi námi líbilo, má možnost přijít i na další hezkou akci „vynášení smrtky“. Bude se konat na smrtnou neděli 29. března od 14.00 hodin. Těšíme se na vás.

Dáňa Šprinclová, švandymistrová

(pozn. red.: V době psaní článku nebylo známo opatření vlády, takže konání akce dne 29.3. je nereálné)

9. reprezentační ples OBHM

V pátek 14. 2. 2020 na svatého Valentina Obec baráčníků Horní Měcholupy už po deváté pořádala svůj reprezentační ples v KD Varta. Měl bohatý program i hodnotnou tombolu. K poslechu



a hlavně k tanci nám výborně hrála hudební skupina Varta band.

V průběhu večera vystoupili známí zpěváci Viktor Sodoma a Karel Kahovec. Už po osmé vrcholným číslem plesu bylo naše taneční vystoupení na hudbu Karla Gotta „Pocta Karlu Gottovi!“, jako vloni i předloni pod vedením Igora Vejsady (choreograf a baletní mistr Pražského komorního baletu). Během našeho vystoupení zazněl několikrát nádherný potlesk od diváků. Tanec se vydařil i přes velkou trému. A už musíme začít přemýšlet, jak bude příští rok vypadat jubilejní 10. reprezentační ples.



Miroslav Rýdl, rychtář OB Horní Měcholupy

Zrušení plesu

Vážené tetičky, vážení sousedé a pozvaní přátelé, vzhledem k vzniklé celostátní situaci v souvislosti s nákazou koronavirem a zároveň s nařízením vlády a Bezpečnostní rady státu, zodpovědně přistupujeme k daným opatřením a oznamujeme vám, že Krojovaný ples v Paláci Žofín dne 25. 4. 2020 je definitivně zrušen.

Při snaze vyřídít náhradní termín bylo interním sdělením Paláce Žofín oznámeno, že v letošním roce se již náhradní termín neuskuteční. Vstupné na tuto akci bude vráceno.

Zdraví nás všech je na prvním místě, věříme, že dané opatření pochopíte a budete respektovat.

S pozdravem a přáním pevného zdraví, za konšelstvo XXIV. župy Jana Žižky z Trocnova
rychtář Pavel Klíma.

Ples II. a III. župy



Dne 8. února 2020 konala II. a III. župa společnou akci ve Všebaráčnické rychtě na Malé Straně, a to „Krojovaný ples.“ Akce měla velký ohlas, sál byl zaplněn nejen krojovanými tetičkami a sousedy, ale i příznivci baráčnictva a dalšími hosty. Ples se zdařil a měl ohlas.

Maruška Šmákalová, švandymistr OB Hradčany

OB Bílina na masopustu

Tetičky a sousedé z Obce baráčníků Bílina se zúčastnili v sobotu 7. března 2020 Červenoujezdského masopustu. I přes to, že mají malou členskou základnu, snaží se podílet na staročeských tradicích ve svém okolí.



Za OB Jana Žižky z Trocnova v Bílině soused Heřmánek, ponocný
XIX župa Teplice

Výročí v dubnu a květnu

- 1. 4. 1955 vyšlo první číslo Večerní Prahy 65
- 1. 4. 1835 nar. Josef Richard Vilímek st., publicista, knihkupec a nakladatel (zemř. 16. 4. 1911) 185
- 1. 4. 1990 zemř. K. M. Walló, režisér, scenárista, básník a dramatik (nar. 27. 6. 1914) 30

2. 4. 1595 poprvé vyšel český překlad Mattioliho herbáře Apatéka domácí 425
4. 4. 1875 v Praze premiéra symfonické básně Vltava, druhé z cyklu Má vlast Bedřicha Smetany
4. 4. 1915 nar. Jan Drda, spisovatel (zemř. 28. 11. 1970) 105
4. 4. 2005 zemř. Helena Zmatlíková, malířka a ilustrátorka (nar. 19. 11. 1923) 15
5. 4. 1355 Karel IV. korunován v Římě císařem Říše římsko-německé 665
5. 4. 1835 nar. Vítězslav Hálek, lyrický básník a spisovatel, patřil ke skupině kolem almanachu Máj (zemř. 8. 10. 1874) 185
5. 4. 1970 zemř. Jan Slavíček, malíř (nar. 22. 1. 1900) 50
6. 4. 885 zemř. Metoděj, slovanský věrozvěst (narozen mezi léty 815 - 820) 1135
7. 4. 1900 byla uvedena do provozu první pražská veřejná elektrárna v Holešovicích 120
8. 4. 1815 zemř. Jan Jakub Ryba, hudební skladatel (nar. 26. 10. 1765) 205
8. 4. 2000 zemř. František Šťastný, motocyklový závodník (nar. 12. 11. 1927) 20
9. 4. 1880 nar. Jan Letzel, architekt, projektoval mj. Průmyslový palác v Hirošimě, dnes Atomový dóm (zemř. 26. 12. 1925) 140
10. 4. 1895 Václavské náměstí bylo trvale osvětleno elektrickým proudem 125
10. 4. 1945 zemř. Josef Čapek (den se neví jistě, zemř. v koncentračním táboře Bergen-Belsen), malíř, spisovatel, výtvarný kritik (nar. 23. 3. 1887) 75
11. 4. 1840 nar. Josef Schulz, architekt (zemř. 15. 7. 1917) 180
12. 4. 1125 na Vyšehradě zemř. Vladislav I. český kníže 895
13. 4. 1900 nar. Prokop Drtina, právník, politik, tajemník E. Beneše, ministr spravedlnosti
17. 4. 1925 nar. Miloš Nesvadba, herec a výtvarník 95
19. 4. 1915 nar. Prokop Málek, vědec v oboru transplantace orgánů a tkání (zemř. 30. 9. 1992) 105
19. 4. 1940 nar. Milan Knížák, multimediální umělec 80
20. 4. 1905 nar. Vladimír Říha, klarinetista a hudební pedagog (zemř. 28. 2. 1978) 115
20. 4. 1970 zemř. Jaroslav Vojta, herec (nar. 27. 12. 1888) 50
20. 4. 2015 zemř. Václav Rabas, varhaník (nar. 14. 8. 1933) 5
21. 4. 1865 zemř. Josef Matěj Navrátil, zakladatel malířského realismu (nar. 17. 2. 1798) 155
21. 4.-24. 4. 1990 Československo poprvé v celé jeho historii navštívil římský papež Jan Pavel II. 25
23. 4. 1420 nar. Jiří z Poděbrad, český král (zemř. 22. 3. 1471) 600
24. 4. 1865 nar. Jiří Janda, zoolog, zakladatel zoologické zahrady v Praze (zemř. 25. 8. 1938) 155
25. 4. 1865 byla založena Pražská společnost pro paroplavbu na řece Vltavě 155
25. 4. 1920 Pražané šli k prvním volbám do Senátu 100
25. 4. 1940 na Vltavě zaznamenán velmi nízký stav vody, po půldruhém století byly opět vidět pilíře někdejšího Juditina mostu a Čertovka úplně vyschla 80
27. 4. 1850 byl vydán pražský obecní řád, k Praze připojil Židovské Město, které současně přejmenoval na Josefov 170
28. 4. 1925 nar. Otto Šimánek, herec (zemř. 8. 5. 1992) 95
29. 4. 1885 nar. Egon Ervín Kisch, pražský německý novinář a spisovatel (zemř. 31. 3. 1948) 135
30. 4. 1930 nar. Ljuba Štíplová, spisovatelka a scenáristka (zemř. 24. 9. 2009) 90
1. 5. 1875 v Praze začala působit Městská spořitelna 145
1. 5. 1880 nar. Herbert Masaryk, malíř, syn T. G. Masaryka (zemř. 15. 3. 1915) 140
1. 5. 1890 v Praze a v Čechách se poprvé konaly prvomájové oslavy Svátku práce 130
1. 5. 1960 v Parku kultury a oddechu Julia Fučíka (dnes Výstaviště) bylo otevřeno kruhové kino jako třetí na světě svého druhu 60
2. 5. 1925 zemř. Jan Štursa, sochař (nar. 15. 5. 1880) 95
2. 5. 1990 Federální shromáždění ČSFR zrušilo trest smrti 30
3. 5. 1875 se v Praze začala stavět trať koňské tramvajové dráhy 145
3. 5. 1955 zemř. Saša Rašilov, herec (nar. 6. 9. 1891) 65
5. 5. 1945 vypuklo v Praze povstání proti nacistickým okupantům 75
5. 5. 1965 byla uvedena do provozu Ústřední čistírna odpadních vod v Troji 55

- 5. 5. 1995 zemř. Josef Bek, herec (nar. 21. 12. 1918) 25
- 6. 5. 2000 zemř. Josef Vágner, zoolog, cestovatel, spisovatel, tvůrce královédvorského safari
- 8. 5. 1945 konec 2. světové války - německé velení podepsalo s Českou národní radou kapitulaci svých branných sil a začal odsun německých jednotek 75
- 9. 5. 1420 husité vypálili Malou Stranu 600
- 9. 5. 1880 rakouské ministerstvo vnitra povolilo změnu názvu obce Přední Ovenec na Bubeneč 140
- 9. 5. 1945 vojska I. ukrajinského frontu osvobodila Prahu 75
- 9. 5. 1945 vyšlo první číslo deníku Mladá fronta 75
- 9. 5. 1970 bylo zahájeno vysílání druhého programu Československé televize 50
- 10. 5. 1980 zemř. Jan Pivec, herec (nar. 19. 5. 1907) 40
- 12. 5. 1820 nar. Josef Mánes, malíř (zemř. 9. 12. 1871) 200
- 12. 5. 1905 poslední jízda pražské koňky přes Karlův most 115
- 12. 5. 1945 v Praze vyšlo 1. číslo Lidové demokracie, která nahradila předválečné Lidové listy 75
- 13. 5. 1795 nar. Pavel Josef Šafařík, historik a jazykovědec (zemř. 26. 6. 1861) 225
- 13. 5. 1935 nar. Jan Saudek, fotograf 85
- 13. 5. 1945 Prodanou nevěstou zahájilo Národní divadlo v Praze svou poválečnou činnost 75
- 14. 5. 1925 nar. Vladimír Dvořák, televizní dramaturg, herec, konferenciér (zemř. 28. 12. 1999) 95
- 15. 5. 1880 nar. Jan Štursa, sochař (zemř. 2. 5. 1925) 140
- 15. 5. 1895 začala v Praze Národopisná výstava československá, která pozvedla zájem o historii, památky a národopis, navštívilo ji přes dva miliony lidí 125
- 16. 5. 1870 nar. Antonín Slavíček, malíř (zemř. 1. 2. 1910) 150
- 16. 5. 1850 byla založena společnost pro postavení Národního divadla 170
- 17. 5. 2005 zemř. Stella Zázvorková, herečka (nar. 14. 4. 1922) 15
- 19. 5. 1945 prezident Edvard Beneš vydal v Praze dekret o národní správě majetku Němců, Maďarů, zrádců a kolaborantů 75
- 24. 5. 1925 na Malé Straně byl otevřen Tyršův dům jako sídlo České obce sokolské 95
- 26. 5. 1900 nar. Vítězslav Nezval, básník (zemř. 6. 4. 1958) 120
- 26. 5. 1910 nar. Oldřich Mikulášek, básník (zemř. 13. 7. 1985) 110
- 26. 5. 1995 při požáru hotelu Olympik v Praze 8 zahynulo 6 osob a třicet šest jich bylo zraněno 25
- 27. 5. 1920 T. G. Masaryk podruhé zvolen prezidentem ČR 100
- 29. 5. 1935 zemř. Josef Suk, skladatel a houslista (nar. 4. 1. 1874) 85
- 31. 5. 1950 začal zinscenovaný proces s političkou Miladou Horákovou a s dalšími dvanácti osobami (skončil 8. 6. 1950) 70

Blahopřání



Dne 18. dubna slaví 85. narozeniny tetička **Marie Zimmermannová** - panímaminka Obce baráčníků "Kunifer" z Jindřichova Hradce. Přejeme Ti stále zdraví, štěstí, spokojenost a pohodu do dalších roků. Děkujeme Ti za práci, kterou jsi poctivě dělala pro blaho obce dlouhé roky.

Za všechny tetičky a sousedy rychtář Josef Šprincel